

Другата сѫбота.

„И пакъ въ другата сѫбота влѣзе
въ съборището и поучаваше.“ *)

„Другата сѫбота“. Мнозина ще запитатъ, какво означаватъ думите „другата сѫбота“? Хората питатъ за много нѣща, не само за думите „другата сѫбота“. Нѣкои питатъ, какво означаватъ думите свѣтлина, топлина, въздухъ, вода, огньъ, земя и т. н. Който разбира, отъ една дума само ще разбере много нѣщо; който не разбира, и хиляди думи да му се кажатъ, пакъ нищо нѣма да разбере. Сѫботата представя завършена епоха, когато хората сѫ готови да слушатъ, да възприематъ, да прилагатъ великите истини, които Първата Причина, или природата имъ разкрива. Две сѫботи сѫществуватъ: лоша сѫбота, лошъ аспектъ или лоша сѫдба на човѣка и добра сѫбота или добра сѫдба. Често слушате да казватъ за нѣкого, че е лошъ или сѫботенъ човѣкъ. Отъ астрологическо гледище това значи, че за този човѣкъ аспектътъ на различните планети сѫ въ неблагоприятно съчетание. Когато се казва, че нѣкой човѣкъ е добъръ, това подразбира добри, благоприятни съчетания на планетите, които влияятъ върху него. Значи, има добра, има и лоша сѫбота за човѣка.

„И пакъ въ друга сѫбота влѣзе въ съборището и поучаваше.“ Значи, Христосъ е проповѣдавалъ и поучавалъ въ добрите сѫботи. Сѫботата е Божественъ день. Кога? — Когато човѣкъ прави добро. Сѫботата е день на доброто. Единственото нѣщо, съ което човѣкъ се отличава отъ другите живи сѫщества, е че му е позволено да прави добро сѫботенъ день. Оттукъ вадимъ заключение, че първиятъ день на живота е сѫботата. Като говоря за сѫботата, пазете се да не я разберете като тѣсногърдите хора, нито както евреите сѫ я разбирали, нито както нѣкои религиозни хора. Сѫботата трѣбва да се разбира въ широкъ смисълъ. Христосъ казва, че човѣкътъ не е създаденъ за сѫботата, но сѫботата е създадена за човѣка. Въ сѫбота Богъ си е починалъ отъ физическия трудъ. Той е работилъ хиляди и милиони години, докато е започналъ да учи човѣка, какъ да се ползува отъ всичко, което е създадъ.

*) Лука 6 : 6.